



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/804/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

262/2012. (VIII. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (továbbiakban: panaszos) 2011. december 30-án előterjesztett panaszja alapján indult eljárásban a 2012. augusztus 22-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y a k,

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. december 30-án elektronikus úton fordult a Testülethez a vele szemben 2011. december 16-án fogantatosított intézkedéssel szemben. A panaszos 2012. január 12-én megküldött panasz-kiegészítésében aláírásával is megerősítette panaszát, illetve a Testület által feltett kérdésekre választ nyújtott, és megküldte a rendelkezésére álló dokumentumokat.

I.

1) A panaszos 2011. december 30-án előterjesztett panaszában előadta, hogy egy autóbuszon utazott, amikor egy valószínűleg drog befolyása alatt álló személy és társa megtámadták, amely támadás során 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szerzett. A panaszos kihívta a rendőrséget, de a kikerülő rendőr személyesen ismerte az elkövetőt. A panaszos sérelmezte, hogy nem végeztek „drogtesztet” az őt megtámadó személlyel szemben, holott a panaszos már telefonos bejelentésében jelezte, hogy feltehetően drog befolyása alatt áll a másik személy. A panaszos előadása szerint az intézkedő járőr a panaszost vádolta meg, és őt állította elő, miközben „az elkövető kint dohányozhatott az udvaron a járőrökkel, én két lépést sem mozdulhattam el egy séktől”.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszost ért támadást az váltotta ki, hogy két férfi a buszon egy idős férfit megrúgott, amit a panaszos szóvá tett feléjük, és kérte őket, hogy fejezzék be azt. A panaszos szerint az elkövetők drogot fogyasztottak, ami bűncselekmény, és ezen kívül megítélése szerint garázdaság elkövetésével is gyanúsíthatóak voltak.

A panaszos utalt arra, hogy 2012. december 17-én előadott panaszában részletesen kifejtette a történeteket. Ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy a „kivizsgálást az eljáró szerv végezte, tájékoztatásuk tele van valótlan állításokkal”. Hozzátette végül, hogy az intézkedő járőr ugyan elismerte, hogy személyesen ismeri az elkövetőt, mégsem jelentett elfogultságot.

2) A panaszos beadványa kiegészítéseként 2012. január 12-én kelt beadványaiban az alábbi többletinformációkat közölte.

A panaszos ismételten rögzítette, hogy az általa elkövetőként nevezett személy drog hatása alatt követte el cselekményét, és az intézkedő rendőrök – annak ellenére, hogy a panaszos jelezte ezt – nem vizsgálták át a panaszos ruházatát, és nem ellenőrizték a drogfogyasztást. A panaszos hozzátette, hogy amikor az elkövetővel közölte, hogy láthatóak rajta a drogfogyasztás jelei, a férfi kérlelni kezdte őt, hogy ne hívjon rendőrt, amely viselkedés alátámasztotta a panaszos gyanúját.

A panaszos egy idős ember védelmére kelve, sértettként hívta a rendőrséget. Az intézkedő rendőr hívta fel a panaszos figyelmét arra, hogy vérzik a szája, „ezt a későbbiekben letagadta”.

A panaszos megjegyezte, hogy az E75-ös főút mellett állva a rendőrök beültek gépkocsijukba, ahol telefonálni kezdtek „magántelefonjukról”. Majd amikor a panaszos elfordult, hogy telefonáljon hozzátartozójának, az eljáró egyik rendőr – akinek azonosító jelét a panaszos rögzítette – „sugdolózásba kezdett az elkövetőkkel”. A panaszost mindezt akkor észlelte, amikor visszafordult.

A panaszos nem hagyhatta el a rendőrség folyósólyára kihelyezett széket, onnan két lépésre sem mehetett el, mert őt visszaparancsolta egy rendőr a székhez, miközben ő az elkövetővel dohányzott az udvaron.

A panaszos a Testület által feltett kérdésekre válaszolva előadta, hogy a Testülethez fordulás lehetőségéről a panasz benyújtásának napján, 2011. december 30-án szerzett tudomást a Köztársasági Őrezred ügyeletes tisztjétől. Hozzátette, hogy a K. rendőrkapitányság vezetője vizsgálta a Sz. Rendőrkapitányságon 2011. december 17-én benyújtott panaszát.

A panaszossal szemben két rendőr intézkedett, akik közül egyikőjüket név szerint megjelölte, illetve az intézkedő rendőrnő azonosító számát rögzítette. Az intézkedés megkezdésekor a rendőrnő üdvözölte az elkövetőt, a panaszost az intézkedés okáról és céljáról nem tájékoztatták, a járőrök nem azonosították magukat.

A helyszínen a panaszost csak „futólag, mintegy mellékesen” hallgatta meg az eljáró rendőr, inkább az elkövetővel folytattak beszélgetést. A panaszos az előállítás okáról a rendőrkapitányságon kapott tájékoztatást. Szintén a Testület kérdésére előadta a panaszos,

hogy az idős emberrel szemben támadólag fellépő személyek közül az egyiket előállították, a másik csak mint tanú volt jelen. A panaszossal az eljáró rendőrök a sérelmezett intézkedést megelőzően nem intézkedtek, korábban az egyik rendőrrel találkozott a Köztársasági Őrezrednél. A panaszos előállítása 2011. december 16-án 15 óra 20 perctől 17 óra 10 percig tartott. Az előállítás okáról, illetve jogairól és kötelezettségeiről – elmondása szerint – tájékoztatót nem kapott, az előállítás időtartamáról az igazolást megkapta. A panaszost az ügyeletes nyomozó meghallgatta a rendőrség, vele szemben egyéb cselekményt nem foganatosítottak.

A panaszos előadta, hogy a rendőrkapitányság épületében lehetőséget adtak egy hozzátartozó értesítésére, viszont nem ismerte az előállítás okát, és a jogi képviselő kiértesítésére sem adtak lehetőséget.

Az intézkedés során kényszerítőeszköz alkalmazására nem került sor.

A panaszost az egyik intézkedő rendőr tájékoztatta arról, hogy az intézkedés ellen panasszal lehet élni, amit a panaszos az intézkedést követő napon meg is tett. Az előállításról szóló igazoláson szerepelnek testületek, ahogy a Testület elérhetősége is, de azt a panaszossal nem közölték, hogy konkrétan a Testülethez is fordulhat. Ezt a Köztársasági Őrezred egyik ügyeletes tisztje közölte, illetve tanácsolta a panaszosnak.

A panaszos megnevezte azt a személyt, akit a buszon egy személy megrúgott.

3) A panaszos megküldte a Sz. Rendőrkapitányságon 2011. december 17-én tett bejelentéséről rögzített jegyzőkönyvet, amely dokumentum a következőket tartalmazza.

A panaszos K. városból utazott egy autóbuszon, amelyre a k.-i autóbusz pályaudvaron két fő szállt fel, akik a panaszos mellé leültek a busz hátsó ülésorába. Ezután az egyik férfi megrúgott egy előttük álló férfit, akit az egyik fiatal – elmondása szerint – ismert, de megnevezni nem tudta. A panaszos a rúgást követően felszólította a két személyt, hogy hagyják abba cselekményüket, de ők emiatt sértően kezdtek beszélni a panaszossal, fenyegették és támadóan léptek fel vele szemben. Ekkor a panaszostól távolabb ülő személy folytatta fenyegetőzését, felállt az ülésről, és ütésre készen közelített a panaszoshoz. A panaszos hozzátette, hogy ezalatt „boksoló állásnak nevezett testhelyzetet” ért. Ekkor a panaszos is felállt, hogy védekezni tudjon, amennyiben az szükségessé válik, miközben felszólította a férfit, hogy hagyjon fel a támadó jellegű magatartásával. A panaszost ekkor, beszéd közben érte az első – ököllel végrehajtott – ütés, ami a panaszos fejét és száját találta el. A panaszost ezután ellökte magától a férfit, és kiabálni kezdett az utasok felé, hogy hívják a rendőrséget. Ezt követően érte a panaszost a második ütés, szintén ököllel, és ez a bal szem felett érte a panaszos koponyáját. Majd a másik férfi is támadólag indult a panaszos felé, és közben a panaszost kétszer arcon ütő férfi újabb ütésre készült. Ekkor a panaszos elkapta a férfi kezét, azt kicsavarta és tarkójánál fogva, támasztva az ülésre szorította, rá a másik „támadóra”. Közben a panaszos folyamatosan kérte az utasokat, hogy valaki hívja a rendőrséget.

A buszsofőr közben megállította a buszt, hátrament és felszólította mindhármukat, hogy szálljanak le a járműről. A panaszos ekkor megkérte a megrúgott idős férfit, hogy szálljon le ő is a buszról, és amikor a kérésnek nem tett eleget, a panaszos megkérdezte a nevét. Ezután

mindhárman leszálltak a buszról és a panaszos a 107-es számra bejelentést tett a rendőrségre, ahol a helyi rendőrkapitányságot kapcsolták.

A panaszos tájékoztatta az ügyeletest a történekről, és felhívta a figyelmét arra, hogy az egyik személy valószínűleg valamilyen szer (alkohol vagy drog) befolyása alatt áll. Mikor ezt meghallotta az érintett, zavartan kezdett viselkedni, amit szintén közölt a panaszos.

Ezután kikerkeztek a rendőrök, akik közül a rendőrnő baráti hangnemben beszélt a panaszost kétszer megütő személlyel. Először a két fiatalat hallgatták meg a történekkal kapcsolatban, és nem a panaszost. A panaszos előadta, hogy az intézkedés alatt felhívta barátnőjét – hogy jelezze felé késését –, ami alatt a panaszos azt tapasztalta, hogy a rendőrnő sugdolózik a két személlyel. A panaszos ezt nem hallotta, csak látta.

Később a panaszossal is közölték, hogy „gyanúsítottá” vált, valamint, hogy elő fogják állítani, ami a panaszost nagyon meglepte. Kikapcsoltatták a telefonját, így nem tudott senkit sem felhívni, még jogi képviselőjét sem, majd előállították mindannyijukat.

A panaszost az előtérbe ültették le, ahonnan a néhány lépésre levő hirdetőtáblához sem mehetett oda, hogy azt elolvassa, őt visszaparancsolták a székéhez. Mindeközben a panaszost megtámadó személlyel közösen dohányoztak a kapitányság udvarán.

A panaszos azon kérdésre, hogy milyen jelek alapján feltételezte, hogy a személyek kábítószerrel fogyasztottak úgy reagált, hogy „pupillareflex, üveges tekintet, zavart viselkedés” alapján következtette arra. Elmondta, hogy korábban a honvédségnél és a rendőrségnél kapott ilyen kiképzést.

4) A panaszos továbbá az alábbi dokumentumokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

a) Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás, amely szerint a panaszos előállítására a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján került sor. A panaszos előállításának kezdő időpontjaként az igazoláson 2011. december 16-án 15 óra 20 perc szerepel, illetve az ugyanezen a napon 17 óra 10 perckor ért véget. A panaszos „a hozzátartozója/képviselőjének kiértesítését” nem kérte, illetve úgy nyilatkozott, hogy az előállítással, az intézkedés módjával szemben panasszal nem élt, illetve sérülése nem keletkezett, valamint élelmezését nem kért. A panaszos az igazolás átvételének egy példányát aláírásával igazolta.

b) A panaszos megküldött egy 2011. december 17-én kelt, a ... Klinikai Központ, Traumatológiai Klinika Traumatológiai II. Ügyelete által kiadott ambuláns kezelőlapot, amely a panaszos, támadása során elszenvedett sérüléseit tartalmazza. A dokumentumon az olvasható, hogy a panaszos előadta, hogy 2011. december 16-án 14 óra 40 perces buszjáraton általa ismeretlen férfi bántalmazta, az arcát kétszer megütötte. A panaszos az ajka kirepedt, nyelvét megharapta, alkoholt nem fogyasztott.

A kezelőlap a panaszos állapota kapcsán a bal járomcsonton diónyi lapos duzzanatot és bőrpírt, a nyelv elülső harmadán néhány mm-es harapott sebet, valamint a felső ajak bal oldalán kismogyorónyi duzzanatot, illetve annak belfelületén vérbőséget („hyperaemia”)

rögzít. Mindezekon túl az enyhe bal oldali fejfájást, a nyakmozgások megfelelő állapotát, valamint a göctünet hiányát rögzíti.

c) A panaszos továbbította a 2011. december 17-én megtett panaszára a K. Rendőrkapitányság vezetőjének 2011. december 22-én kelt tájékoztató levelét. A rendőrkapitányság vezetője megállapította, hogy a foganatosított személyi szabadságot korlátozó intézkedések jog- és szakszerűek voltak.

Az elfogultság kérdése kapcsán azt a tájékoztatást nyújtotta a panaszosnak, hogy az egyik intézkedő kolléga ténylegesen személyesen ismeri a panaszossal dulakodó másik felet, „de az elfogultság látszatának elkerülése érdekében a rendőr mindannyiukkal magázódva kommunikált.” Mindezekon túl a rendőrkapitányság vezetője a következő releváns adatokat rögzítette: „A körzeti megbízottak a helyszínen próbálták tisztázni a történeteket. Először a másik felet hallgatták meg, mivel Ön engedélyt kért arra kollégáimtól, hogy barátnőjét felhívhassa, mert késni fog a találkozójukról. Az intézkedő és a másik fél közötti sugdolózásról egyetlen jelentésben sincs említés. A többszöri elmondás során Ön és a másik fél mind egymásnak, mind önmaguknak is ellentmondóan adták elő az eseményt, ezért munkatársaim kettejük előállításáról határoztak és- az előírásoknak megfelelően – kikapcsoltatták önökkel a telefonjaikat. Tekintettel arra, hogy olyan eljárási cselekményre, amely indokolta volna jogi képviselő jelenlétét, vagy amelynél a védelem törvényileg kötelező lett volna, nem történt, nem volt szükséges kapcsolatfelvétel Ön és a jogi képviselője között. Amennyiben a védelem szükségessé vagy kötelezővé vált volna, a hatóság gondoskodik az Ön által megjelölt, vagy más ügyvéd értesítéséről. [...] Előállítása ideje alatt Ön elhagyta azt a helyet, amit az intézkedő rendőrök meghatároztak, ezért utasították Önt, hogy menjen vissza a kijelölt helyre.”

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes Rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint 2011. december 16-án 15 óra 20 perckor a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdése első fordulata alapján igazoltatták, és 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján, mint bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyt előállították.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint 2011. december 16-án 15 óra 10 perckor az intézkedő rendőrnőt (a továbbiakban: K. K. A. r. főtörzsőrmester) az ügyeletes arra utasította, hogy jelenjen meg a K., P. utca ... szám alatt, mivel onnan a panaszos rendőri intézkedést kért verekedés miatt. A K. K. A. r. főtörzsőrmester megjelent a helyszínen, ahol felvette a kapcsolatot a panaszossal, aki elmondta, hogy aznap mely volánbuszon utazott, valamint, hogy amikor a busz K. településen közlekedett arra lett figyelmes, hogy az egyik utas, G. M. (a továbbiakban: G. M.) rugdossa, piszkálja az előtte álló utast. A panaszos felszólította ezt a személyt, hogy ne zavarja a buszon ülő személyeket. A panaszos közölte, hogy ezután szóváltásba keveredtek, és G. M. egy alkalommal arcon ütötte. A panaszos ezt követően védekezni kezdett, és alkarfojtással G. M.-et földre kényszerítette. Ezután a busz

megállt, és a buszsofőr őket leszállította a járműről, majd a panaszos intézkedést kért. Ezt követően a K. K. A. r. főörzsőrmester felvette a kapcsolatot G. M.-el, aki elmondta, hogy buszon valóban piszkálta az egyik utast, de mivel ezt a személyt látásból ismerte, valamint mert csak viccelni akarta vele, nem gondolta, hogy bárkit is zavarna a viselkedése. G. M. elmondta, hogy a panaszos fellépését nem értette, és valóban szóváltásba keveredtek, aminek következtében a panaszos az alkarját a nyakához szorította, aminek következtében G. M. elesett. A helyszínen tanúként jelen volt M. L., aki G. M.-el egyezően elmondta, hogy a két személy szóváltásba keveredett, aminek következtében a panaszos G. M.-et nyakánál fogva megszorította alkarjával, és a földre kényszerítette. A panaszoson sérülés nem volt látható, elmondása szerint a szája kirepedt az ütés következtében. G. M. nyakán a dulakodás következtében horzsolás volt látható, és vérzett az orra. Ezután K. K. A. r. főörzsőrmester előállította a panaszost a K. Rendőrkapitányságra bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt. Az eljáró rendőr rögzítette, hogy az intézkedés során jelen volt további két r. főörzsőrmester és egy r. zászlós.

2) Az K. K. A. r. főörzsőrmester 2011. december 16-án kelt hivatalos feljegyzése szerint a fenti napon 15 óra 20 perckor a panaszos és G. M. bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt került előállításra a rendőrkapitányságra. A rendőrkapitányságon a bünygyi osztály munkatársainak segítségével és a cselekmény tisztázása után megállapítást nyert, hogy a fenti személyek által elkövetett cselekmény nem valósít meg bűncselekményt.

3) Az intézkedő K. K. A. r. főörzsőrmester és társa, B. G. r. főörzsőrmester által 2011. december 22-én kelt és mindkettőjük által aláírt jelentés az alábbi többletinformációt tartalmazza.

A panaszos rendőri kérdésre a helyszínen nem tudta elmondani, hogy G. M. öt pontosan hányszor, hol és hogyan, ököllel vagy tenyérrel ütötte meg. A panaszoson sérülés nem volt látható, de azt elmondta, hogy a dulakodás közben a szája kirepedt. A panaszos elmondta, hogy mielőtt leszálltak a buszról megkérdezte annak a személynek a nevét, akit G. M. megrúgott, és kérte őt, hogy szálljon le a buszról. A férfi a nevét elmondta, de a buszról nem szállt le.

Mindkét fél nagyon ideges volt, és az eljáró rendőrök által többször feltett azonos kérdésekre nem ugyanazt a választ adták, és amikor a panaszos elmondta a történetet, a helyszínen újabb szóváltás készült kialakulni, amelynek megelőzése érdekében a felek szétválasztására és külön-külön maghallgatásukra került sor. A panaszos megkérdezte, hogy meddig fog tartani az intézkedés, amire B. G. r. főörzsőrmester azt válaszolta, hogy nem tudják, hogy a rendőri intézkedés mikor fog véget érni, mivel a személyek szóbeli meghallgatása után tudnak érdemben dönteni az intézkedés továbbfolytatása kérdésében. A panaszos megkérdezte, hogy felhívhatja-e barátnőjét, hogy meg tudja mennyi időt, illetve, hogy biztosan késni fog a megbeszélte találkozóról. A panaszosnak engedélyezték a telefonálást és G. M.-et közben meghallgatták.

K. K. A. r. főörzsőrmester tekintettel arra, hogy G. M.-et ismerte – mivel ugyanabban a helységben laknak –, közölte vele, hogy magázódjanak az intézkedés során és megkérte őt, hogy nyugodjon meg és idézze fel a lehető legpontosabban a buszon történetet, hiszen ennek tükrében kerül megítélésre az, hogy szabálysértési vagy büntetőeljárást kezdeményeznek. G. M. elmondta, hogy felszállt a buszra M. L.-el, és az egyik utast valóban piszkálni kezdte, de azt viccnek szánta, mivel ezt a személyt látásból ismerte. Nem gondolta, hogy bárkit is zavar

magatartása. G. M. elmondta, hogy meglepődve tapasztalta azt, hogy a panaszos sérelmezi a viselkedését, valamint azt, hogy felszólítja arra őt, hogy fejezze be magatartását. Ebből kialakult közöttük egy szóváltás, aminek során a panaszos alkarját G. M. nyakához szorította, aminek következtében mindketten a földre estek. G. M. előadta, hogy a panaszost nem ütötte meg. G. M. nyakán egy, a dulakodás során keletkezett hámsérülés volt látható, és véres volt az orra. K. K. A. r. főörzsőrmester ezután meghallgatta a harmadik személyt, M. L.-t, akit a panaszos és G. M. is tanúként jelölt meg. A tanúként nevezett személy G. M.-el egybehangzóan nyilatkozott.

K. K. A. r. főörzsőrmester tájékoztatta a rendőrkapitányság ügyeletesét, aki egyeztetett a készenlétes nyomozó munkatársakkal. Ezt követően, 15 óra 20 perckor közölte a panaszossal és G. M.-el, hogy elő fogja őket állítani a helyi rendőrkapitányságra garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt, továbbá megkérte őket, hogy kapcsolják ki a mobiltelefonjukat, aminek eleget tettek. A harmadik személyt megkérték, hogy tanúként történő meghallgatás céljából fáradjon be a rendőrségre. G. M. előállításához egy r. zászlós és egy r. főörzsőrmester nyújtott segítséget.

A rendőrkapitányságon a két előállított személy egymástól elkülönítve a folyósón lettek leültetve. Az előállításához szükséges iratokat a K. K. A. r. főörzsőrmester kiállította, a személyellenőrzést pedig B. G. r. főörzsőrmester végezte el. Az előállítás során G. M. jelezte, hogy dohányozni szeretne, és tekintve, hogy rendőrség területén dohányzásra kijelölt hely a belső udvaron van, ezért egy r. őrmester kísérte ki őt egy alkalommal dohányozni. Ezt követően megérkeztek a készenlétes nyomozók (Cs. Zs. r. zászlós és B. E. r. zászlós), akik meghallgatták mindhárom személyt, majd megállapították, hogy a panaszos és G. M. cselekményükkel nem a garázdaság bűncselekményét, hanem a rendzavarás szabálysértését követték el. Az egyik nyomozó közölte, hogy e miatt nem veszi át a bűnügyi osztály az előállított személyeket, ezért őket szabadon bocsátották és ellenük szabálysértési feljelentést készült.

Az intézkedés során G. M. leheletén alkoholszag volt érezhető, így vele szemben egy r. főörzsőrmester Lion típusú alkoholszondát alkalmazott, amely pozitív, 0,8 mg/l értéket mutatott. Ezzel kapcsolatosan az egyik nyomozó úgy foglalt állást, hogy az ittasság mértéke az eljárás során nem releváns, és nincs szükség hiteles légalkohol mérő készülék alkalmazására.

K. K. A. r. főörzsőrmester 2011. december 22-én telefonon felvette a kapcsolatot az ügyben érintett buszsofőrrel, aki kérdésre elmondta, hogy a buszon történekről mindössze annyit tud elmondani, hogy az eseményekből nem hallott semmit, azt nem vette észre, az utasok szóltak neki, hogy két személy verekszik. Amikor megállt, a két férfi akkor a földön volt és dulakodtak, de amikor észrevették, hogy a busz megállt, azt abbahagyták. Ezt követően a buszsofőr leszállította őket, valamint velük egy harmadik személy, a tanú is leszállt. A panaszos közölte a buszsofőrrel, hogy rendőri intézkedést fog kérni, amit a buszsofőr nem várt meg, hiszen a többi utas jelezte, hogy mennének tovább.

4) Az intézkedésben részt vevő B. G. r. főörzsőrmester 2012. január 24-én kelt jelentése a fenti iratokhoz képest a következő plusz információkat tartalmazza.

Az r. főörzsőrmester az intézkedés napján K. K. A. r. főörzsőrmesterrel körzeti megbízotti szolgálatot látott el és az intézkedés helyszínén való megjelenésre a K. Rendőrkapitányság ügyelete utasította. B. G. r. főörzsőrmester jelentése szerint a helyszínre 15 óra 12 perckor érkezett, ahol ténylegesen három férfi tartózkodott. A három férfit intézkedés alá vonta, miután a napszaknak megfelelően köszönt és közölte nevét, szolgálati helyét és jelvéyszámát. Ezután K. K. A. r. főörzsőrmester kérdésére a bejelentő panaszos előadta a fentiekben már ismertetett eseményeket.

B. G. r. főörzsőrmester jelentése G. M. meghallgatásával kapcsolatosan szintén azt tartalmazza, hogy ezen személy úgy nyilatkozott, hogy nem ütötte meg a panaszost, „azonban elképzelhetőnek tartotta, hogy a védekezés közben hozzáérhetett”.

B. G. r. főörzsőrmester előadta, hogy miután közölték az előállítások tényét az érintett személyekkel, illetve a telefonjaikat kikapcsoltatták, a panaszossal és G. M.-el szemben ruházat- és csomagátvizsgálást alkalmazott. Az előállítás során testi kényszer, illetve bilincs alkalmazására nem került sor.

A rendőrkapitányságon az előállítottak azért lettek a folyosón – elkülönítve – leültetve, mivel az előállító helyiségekben található kamerák nem üzemeltek, és a személyőrzés, valamint a folyamatos kontroll így volt megvalósítható. Az előállítással kapcsolatos, K. K. A. r. főörzsőrmester által kiállított iratokat (igazolás rendőrségi előállítás időtartamáról, nyilatkozat az előállított személyről, hozzátartozó értesítése) a panaszos és a másik előállított személy aláírásával hitelesítette, hozzátartozó kiértesítését egyikőjük sem kérte.

A panaszost és G. M.-et a r. főörzsőrmester tájékoztatta arról, hogy a rendőri intézkedéssel kapcsolatosan panasszal élhetnek a rendőrkapitányság vezetőjénél, valamint az általuk átvett igazoláson szereplő egyéb szervezeteknél. Ezután az előállítottak közölték, hogy nem kívánnak panasszal élni.

A r. főörzsőrmester hozzátette, hogy az előállított személyek a rendőri intézkedés során együttműködtek, az intézkedés nyugodt hangnemben zajlott. Előadta továbbá, hogy az intézkedés alá vont személyeket az intézkedést megelőzően nem ismerte, velük soha nem találkozott.

5) K. K. A. r. főörzsőrmester 2012. január 24-én kelt jelentése szinte teljes egészében megegyezik a fentiekben ismertetett, B. G. r. főörzsőrmester jelentésével.

6) A bűnügyi osztály tárgyi ügyben közreműködő egyik nyomozójának (a továbbiakban: Cs. Zs. r. zászlós) 2011. december 19-én, illetve 2012. január 26-án kelt jelentései szerint az intézkedés napján 15 óra 35 perckor a rendőrkapitányság ügyelete távbeszélő készüléken keresztül arról értesítette, hogy az egyik buszjáraton garázdaság történt, ezért kérte, hogy a r. zászlós vonuljon az állomáshelyre. A rendőrkapitányságra 16 órakor érkezett egy r. zászlóssal, aki szintén készenlétes nyomozó. Az ügyeletes tájékoztatását követően elsődlegesen tájékozódás céljából szóban meghallgatták az ügyben szemtanúként érintett személyt, aki elmondta, hogy barátjával, G. M.-el utazott volna Sz. településre busszal. A buszon a hátsó sorban foglaltak helyet úgy, hogy barátja tőle jobbra ült. A szemtanútól balra ült a panaszos, előttük pedig egy férfi állt, akit egy alkalommal barátja kérésére megrúgott, úgymond figyelem felkeltése céljából, mivel G. M. ismerőse volt a férfi és beszélni akart vele.

A panaszos ezt sérelmezve szóvá tette a viselkedésüket, majd sértő megjegyzésekkel illette őket. G. M. erre reagálva nemtetszését fejezte ki a panaszos felé, amelyet egy kettőjük közötti szóváltás követett. A panaszos a vita hevében átnyúlt a szemtanún és a maga oldalára húzta barátját. A szemtanú elmondása szerint a két férfi „összegabalyodott”, de ütésváltás nem történt közöttük. A szemtanú elmondta továbbá, hogy a panaszos G. M.-et térdével leszorította, amelynek következtében G. M.-nek eleredt az orra vére és az egyik ujjja is megsérült. Elmondása szerint a panaszosnak látható sérülése nem keletkezett. A dulakodásnak végül a buszsofőr vetett véget azzal, hogy a két férfit leszállította a buszról. A buszsofőr arról tájékoztatta a hatóságot, hogy a szemtanú leszállítására nem került sor, ő azért távozott, mert G. M. társaságában tartózkodott és vele kívánt maradni.

Szóban meghallgatták G. M.-et, aki egyöntetűen alátámasztotta a szemtanú által elmondottakat. Az orrvérzéssel és az ujjja megsérülésével kapcsolatban azt mondta, hogy azokkal nem kíván foglalkozni, tekintettel arra, hogy az orrvérzés abbamaradt, annak látható nyoma nem volt már a meghallgatáskor, illetve az ujján csak hámsérülés keletkezett.

A panaszost szintén szóban hallgatták meg, aki viszont azt állította, hogy miután szóvá tette G. M.-nek viselkedését, ez a személy őt sértegetni kezdte, majd összedulakodtak. Elmondása szerint ütésváltás nem történt, és elismerte, hogy valóban sértegette G. M.-et, de csak azt követően, hogy ezen személy ugyancsak hasonlóan viselkedett vele.

Ezt követően a bűnügyi osztályvezetőt mindezekről tájékoztatták, mivel álláspontjuk szerint a két személy cselekménye nem a garázdaság bűncselekményének, hanem a rendzavarás szabálysértés törvényi tényállásának megvalósulására volt alkalmas.

Az osztályvezetővel történő egyeztetést követően a nyomozók tájékoztatták az intézkedő rendőröket arról, hogy az előállított személyeket a bűnügyi osztály nem veszi át, mivel megállapítást nyert, hogy nem történt bűncselekmény, illetve megbeszéltek velük, hogy a két személlyel szemben szabálysértési feljelentést tesznek rendzavarás elkövetése miatt.

A szóbeli meghallgatások során sem alkohol, sem kábító szerek fogyasztására utaló jelet nem tapasztaltak az egyik érintett esetében sem, és erre vonatkozóan senki, így a panaszos sem tett semmiféle nyilatkozatot, ezért egyik személy esetében sem végeztek vizelet gyorstesztet.

A panaszoson a szóbeli meghallgatása során semmilyen sérülést, bántalmazásból származó jelet nem tapasztaltak, erre utaló jelzéssel a nyomozók felé nem élt.

7) A K. Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. január 26-án kelt tájékoztató levele szerint a panaszos előállításának indoka az volt, hogy a helyszínen az intézkedő körzeti megbízottak által beszerzett információk alapján garázdaság bűncselekmény elkövetése volt feltételezhető. A panaszossal, valamint a másik féllel a bűncselekmény gyanúját közölték az intézkedés helyszínén a körzeti megbízottak.

A panaszos előállítása 1 óra 50 percet vett igénybe, az 2011. december 16. napján 15 óra 20 perctől 17 óra 10 percig tartott. Az előállításról igazolás készült, annak egy példányát a panaszos aláírásával igazoltan átvett. A panaszost az előállítás során nem helyezték el előállító helyiségben, mert azt az intézkedők nem látták szükségesnek. A panaszos az ügyfélváróban tartózkodott rendőri felügyelet mellett.

Az előállítás ideje alatt megtörtént a két előállított személy beszállítása, majd a készenlétes nyomozók értesítése, ami hozzávetőlegesen 20 percet vett igénybe. Bevonulásukat követően szóban meghallgatták szemtanúként az egyik személyt, majd az előállított G. M.-et és a szintén előállított bejelentőt, a panaszost. Ezen meghallgatásoktól jegyzőkönyv nem készült, azok időtartama mintegy 45 perc volt. A meghallgatások után telefonon konzultáltak – körülbelül 10 perccig – a Bűnügyi Osztály vezetőjével és azt az álláspontot alakították ki, hogy nem garázdaság vétsége, hanem rendzavarás szabálysértése valósult meg. Ezt követően közölték az ügyeletessel, hogy mivel bűncselekmény nem valósult meg, ezért elég, ha az előállítást végzők szabálysértési feljelentést tesznek rendzavarás elkövetésének megalapozott gyanúja miatt mindkét személyt érintően, majd ők szabadon bocsáthatók. Az ezzel kapcsolatos megbeszélés, a személyes adatok és a feljelentésben feltüntetendő információk pontosítása mintegy 20 percet vett igénybe. Ezek után – a meghallgatásokon elmondottakra figyelemmel és az előállítottak viselkedésére is tekintettel – először G. M. lett szabadon bocsátva 16 óra 55 perckor és az esetleges újabb konfliktus elkerülése érdekében a panaszos 15 perccel később, 17 óra 10 perckor.

A hozzátartozó értesítésének lehetőségét a panaszos részére biztosították, amellyel nem kívánt élni, amit aláírásával igazolt is.

Kényszerítőeszköz alkalmazására nem került sor, és sem verbális, sem fizikai agresszióknak nem volt kitéve a panaszos, mindössze egy alkalommal utasította az intézkedő kolléga határozottan, de kellő udvariassággal arra, hogy üljön vissza a székére.

A panaszos nem jelezte, hogy sérülése lenne, orvosi ellátásra nem tartott igényt, illetve a kollégák sem az előállítás foganatosítása, sem a szóbeli meghallgatása során nem fedeztek fel olyan sérülést, vagy más körülményt, ami az orvosi ellátást szükségessé tette volna.

A panaszos G. M. buszon tanúsított viselkedését kifogásolta, és vele keveredett tettelegességbe is. G. M. is előállításra került a kapitányságra és vele szemben szintén szabálysértési feljelentéssel éltek a rendzavarás miatt az intézkedő rendőrök. Légalkoholos mérés során megállapítást nyert, hogy G. M. fogyasztott alkoholt, de mivel az intézkedésben részt vevő kollégák megállapítása szerint semmilyen testi jel vagy viselkedési zavar nem utalt kábító hatású anyag fogyasztására, ezért ilyen jellegű vizsgálat elvégzését nem kezdeményezték.

Az előállítás időtartamára vonatkozó igazolás tartalmazza azon szervek és testületek elérhetőségét, ahová az intézkedéssel érintett személy panaszával fordulhat, továbbá a panaszos felvilágosítást kapott arról is, hogy a rendőrkapitányság vezetőjénél is panasszal élhet.

A panaszos az intézkedés kapcsán panaszként értékelhető bejelentést tett a Sz. Rendőrkapitányságon, amelyet a rendőrkapitányság vezetője, mint alaptalant elutasított.

A panaszos a hivatali visszaélés bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt büntető feljelentést tett a Sz. Nyomozó Ügyészségen, amely feljelentést az ügyészség elutasított.

8) A rendőrség megküldte továbbá az előállításához segítséget nyújtó, az intézkedésben közreműködő rendőrök jelentéseit, amely dokumentumok a már ismertetett iratokhoz képest többletinformációt nem tartalmaznak, illetve mindössze K. K. r. zászlós 2012. január 20-án

kelt jelentésében tért ki arra, hogy tudomása szerint az előállított személyekkel az intézkedést végrehajtó két r. főtörzsőrmester közölte, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt kerülnek előállításra a helyi rendőrkapitányság épületébe. A 2011. december 16-án ügyeletesi szolgálatot teljesítő r. zászlós 2012. január 26-án kelt jelentése a már ismertetett iratokhoz képest sem többlet, sem pedig eltérő adatot nem tartalmaz, ezért a jelentés ismertetésétől a Testület szintén eltekint. Mindezeket túlmenően a szabálysértési feljelentés szintén egyezően tartalmazza a történeteket.

A Testület a panaszos által tett feljelentéssel összefüggésben megküldött iratok ismertetésétől is eltekint, figyelemmel a hatáskörével kapcsolatos rendelkezésekre.

9) A panaszos rendőri intézkedést kérő bejelentéséről rögzített felvételen először, mielőtt még a bejelentését a panaszos megkezdte volna, részéről a következők hallhatók: „a szemed kicsit árulkodó, ha még be is vagy drogozva, neked annyi”. Ezt követően a rendőrség részéről feltett kérdésre elmondja, hogy egy úriember megtámadta őt – a járat konkrét megjelölésével – egy buszjáraton, mert a panaszos rászólt, hogy ne rugdossa az előtte álló személyt, akit név szerint megnevez. Ezért ez a személy – „aki az elsőt ütötte” – megtámadta a panaszost, mire a panaszos kért valakit, hogy hívja a rendőrséget, de senki nem hívta, majd leszállították őket a buszról. E közben a háttérből az hallatszik: „miről beszél?”. A panaszos rendőri kérdésre elmondja nevét, címét, valamint azt, hogy pontosan mely útszakaszon és melyik irányban tartózkodnak. A panaszos elmondja azt is, hogy az úr valamilyen szer befolyása alatt áll, ami a szemén látszik, és hozzáteszi, hogy szerinte drog hatása alatt lehet. Végül többször megjegyzi, hogy próbálnak elmenni a helyszínről.

III.

1) A panaszos beadványa kapcsán a Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy annak előterjesztésére határidőben került-e sor. A Testület ezért az

igazolási kérelem tárgyában az alábbi döntést hozta.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 93. §-a értelmében a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

A konkrét esetben a hivatkozott törvényhely első fordulata alkalmazásának volt helye, hiszen megállapítható, hogy a panaszos a sérelmeit már a rendőri intézkedés alkalmával, azzal egy időben felismerte. Ez azt jelenti, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló nyolcnapos határidőt az intézkedés napjától kellett számítani. A sérelmezett esemény 2011. december 16-án történt, tehát a nyolcnapos határidő december 24-én járt le. A panaszos azonban csak 2011. december 30-án terjesztette elő panaszát.

A Testület a panaszjog érvényesülését garanciális jellegűnek tekinti, ezért töretlen gyakorlata szerint határidőben érkezettként kezeli azokat a beadványokat, amelyeket azért terjesztettek elő késedelmesen, mert az eljáró rendőrök nem tájékoztatták az intézkedés alá vontakat panaszjukról.

A panaszos panaszát kiegészítésében azzal védekezett, hogy a Testülethez fordulás lehetőségéről 2011. december 30-án értesült a Köztársasági Őrezred ügyeletesétől. A panaszos előadta, hogy az intézkedő rendőr tájékoztatta őt arról, hogy panasszal élhet, amit másnap meg is tett a Sz. Rendőrkapitányságon. A panaszos hozzátette, hogy előállításról szóló igazoláson ugyan szerepelnek szervezetek, ahogy a Testület is, ugyanakkor a rendőrségen vele nem közölték azt, hogy lehetősége van a Testületnél is előterjeszteni a panaszt. A panaszosnak a Köztársasági Őrezred ügyeletes tisztje tanácsolta a Testülethez fordulást.

Az intézkedő rendőrök 2012. január 24-én kelt jelentéseik azt tartalmazzák, hogy a panaszos tájékoztatása megtörtént a panasz előterjesztést illetően, mégpedig úgy, hogy a panaszt a rendőrkapitányság vezetőjénél, valamint az átvett igazoláson szereplő egyéb szervezeteknél teheti meg. A rendőrkapitányság vezetője szintén azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy előállításról szóló igazolás tartalmazza azon szervezetek és testületek elérhetőségét, ahová az intézkedéssel érintett személy panaszával fordulhat, illetve a panaszos felvilágosítást is kapott arról, hogy a rendőrkapitányság vezetőjénél panasszal élhet.

A panaszos előállításról szóló igazolás egyéb szervezetek mellett (Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosa, Amnesty International Magyarország, PATENT Patriarchatust Ellenzők Társasága stb.) valóban tartalmazza a Testület elérhetőségét (székhely, telefon- és fax szám, email-cím). Ugyanakkor nem egyértelmű, hogy a panaszos pontosan milyen tájékoztatást kapott a panasz előterjesztését illetően. Az Rtv. 20. § (2) bekezdése második mondatának intézkedéskor hatályos rendelkezése szerint a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről, azaz arról, hogy választása szerint egyrészt az intézkedést foganatosító szervhez, másrészt a Testülethez fordulhat panaszával.

Az kétség kívül megállapítható, hogy a panaszos kapott tájékoztatást a panasz előterjesztés lehetőségéről, ugyanakkor az nem egyértelmű, hogy a rendőri tájékoztatás konkrétan mire terjedt ki, azaz kérdéses, hogy arról felvilágosították-e a panaszost, hogy pontosan mely szerveknél (így a Testületnél is) és milyen határidőn belül teheti meg az Rtv. szerinti panaszát.

Mindezeket a Testület a panaszos késelemét kimentő körülményként értékelte, ezért pedig az igazolási kérelemnek helyt adott, a beadványt határidőben érkeztként befogadta, és érdemben vizsgálni kezdte.

2) A Testületnek ezt követően azt kellett értékelnie, hogy a panasz vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

A panaszos jelezte panaszában – és ez a rendőrségi dokumentumok alapján szintén megállapítható –, hogy az intézkedés másnapján a Sz. Rendőrkapitányságon előadta panaszát, illetve, hogy a K. Rendőrkapitányság vezetőjétől a bejelentése kapcsán egy tájékoztató levelet kapott.

A Testület – figyelemmel a panaszos nyilatkozatára, azaz, hogy a Testület eljárását kéri panaszügye kivizsgálására – kérte a rendőrséget a megindult panasz eljárás felfüggesztésére arra az esetre, amennyiben a panaszos bejelentése nyomán közigazgatási hatósági eljárás indult az intézkedő rendőri szervnél.

A rendőrség – úgyszintén a panaszos is – továbbította a Testületnek a panaszos bejelentéséről 2011. december 17-én felvett jegyzőkönyvet, valamint a panaszosnak címzett, és a K. Rendőrkapitányság vezetőjének ügyben tett megállapításait tartalmazó, 2011. december 22-én kelt tájékoztató levelét. Ezen túlmenően a K. Rendőrkapitányság vezetője arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos panaszként értékelt bejelentését, mint alaptalant elutasította. Megjegyzendő, hogy a rendőrkapitányság a közigazgatási hatósági eljárással kapcsolatos dokumentumokat nem küldte meg a Testületnek, és arról sem nyújtott tájékoztatást, hogy indult-e közigazgatási eljárása az ügyben vagy sem, ahogy az eljárást felfüggesztő avagy azt lezáró határozatot sem küldte meg.

Szükséges jelen ponton az Rtv. 92. § (1) bekezdésére utalni, amely szakasz a rendőri intézkedéssel szembeni jogorvoslati lehetőségekről rendelkezik. A rendelkezés értelmében, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. A panaszos – választása szerint – tehát panaszával az intézkedést foganatosító rendőri szervhez fordulhat, vagy kérheti a Testület vizsgálatát, ugyanakkor két eljárás párhuzamosan, ugyanazon tárgyú panasz esetén nem folytatható le. A Testület így, amennyiben arról szerez tudomást, hogy ugyanazon panasz kapcsán az intézkedő rendőri szerv a panasz eljárás lefolytatására közigazgatási eljárás indított, és amely eljárást jogerősen le is zárt, annyiban hatáskörének hiányát állapítja meg és a panasz elutasításáról dönt.

Jelen esetben a Testület a rendelkezésére álló információk és a rendelkezésére bocsátott iratanyag – így mások mellett a rendőrkapitányság vezetőjének 2011. december 2. napján kelt, az intézkedés jog- és szakszerűségét megállapító tájékoztató levele – alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos rendőrségen tett panasz kapcsán a K. Rendőrkapitányságon nem indult közigazgatási eljárás, ahogy az azt lezáró közigazgatási határozat sem született, így a párhuzamosság kizárható. **A Testület lezárt közigazgatási eljárás híján megállapította hatáskörét a panaszügy érdemi vizsgálatára.**

A Testület álláspontja szerint emiatt továbbá sérült a panaszosnak Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, valamint az Alkotmány 57. §-ának (5) bekezdésében biztosított jogorvoslatihoz való joga, hiszen a rendőrség a panaszos rendőrségen jegyzőkönyvbe mondott, a rendőri intézkedést kifogásoló panaszát az Rtv. 93/B. §-a alapján nem vizsgálta ki, így az ügy tisztázása érdekében közigazgatási eljárás lefolytatása nem történt meg, ezáltal pedig a rendőrség panaszjog és jogorvoslatihoz való jog gyakorlását ellehetetlenítette.

IV.

A Testület a panaszbeadvány alapján vizsgálat tárgyává tette a rendőri intézkedés jogszerűségét, azaz azt, hogy az intézkedő rendőrök betartották-e a szolgálati fellépésre vonatkozó jogszabályi előírásokat, hogy a megfelelő jogalap és az arányosság követelményének szem előtt tartásával került-e sor a panaszos előállításra. Értékelte továbbá azt is a Testület, hogy volt-e lehetősége a panaszosnak jogi képviselőjét kiértesíteni, valamint, hogy részrehajlóan léptek-e fel az intézkedő rendőrök.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. § (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, az 55. § (1) bekezdésében biztosított személyes szabadsághoz való jogát, valamint a 70/A. §-ának (1) bekezdésében biztosított jogot a megkülönböztetés tilalmához és részrehajlásmentes ügyintézéshez.

1) A Testület ezt követően a panaszos előállításának jogszerűségét értékelte, amivel kapcsolatosan az alábbi megállapításokat teszi.

A panaszos által megküldött beadványok – így a 2011. december 17-én rögzített bejelentése is – szerint a panaszost egy buszjáraton, valószínűleg valamilyen szer befolyása alatt álló személy részéről érte támadás. A panaszos előadta, hogy két személy felszállt a buszra, leültek mellé, majd az egyik személy az előttük álló idős férfit elkezdte rugdosni. A panaszos nemtetszése jeléül rászólt a két férfira és felszólította őket, hogy hagyják abba cselekményüket, mire fenyegetőleg, sértően kezdtek beszélni vele és támadólag léptek fel. Az egyik férfi ezután a panaszos felé közelített, mire a panaszos védekezésképpen szintén felállt és kérte a férfit, hogy hagyjon fel támadó magatartásával. Ekkor a panaszost ökölrel megütötte a férfi, mire a panaszos ellökte magától a férfit és kiabálni kezdett az utasok felé, hogy hívjanak rendőrséget. Ezután ökölrel újabb ütés érte a panaszost, és látta, hogy a másik személy is közeledik felé, ezért úgy reagált, hogy elkapta az őt bántalmazó férfi kezét, azt kicsavarta, és a tarkójánál fogva, támasztva, leszorította az ülésre, rá a másik támadóra. Közben folyamatosan beszélt az utasok felé, hogy hívják a rendőrséget. Ezután a buszsofőr leszállította mindhármukat. Az idős férfi, akit korábban megrugdostak, nem szállt le velük, de a nevét megadta panaszosnak. Ezt követően kért rendőri intézkedést telefonon a panaszos, majd miután a rendőrök kiérkeztek – akik részéről elfogult eljárást tapasztalt – elsőként a két másik személyt hallgatták meg, majd később közölték a panaszossal, hogy „gyanúsítottá” vált és előállítják.

A panaszos telefonos bejelentéséről készült felvételen – a panaszos beadványaival megegyező módon – az hallható, hogy őt támadták meg, valamint, hogy az első ütés a vele szemben fellépő személytől származott. Mindeközben – feltehetően a másik két személy közül az egyikőtől – az a kérdés hallható a háttérből, hogy „miről beszélsz?”.

A rendőrségi iratok bizonyos pontokon a panaszos beadványával egyezően, néhol azzal ellentétesen tartalmazzák a történeteket. A jelentések szerint, amikor a két intézkedő rendőr a helyszínre ért a panaszos, mint bejelentő előadta – a fentiekkel azonos módon – hogy egy buszon közlekedett, amikor arra lett, figyelmes, hogy egy férfi rugdossa, piszkálja az előtte álló utast. Erre a panaszos felszólította a férfit, hogy ne zavarja az utasokat, majd szóváltásba keveredtek, és G. M. egy alkalommal megütötte, mire a panaszos védekezni kezdett és alkarfojtással földre kényszerítette a férfit. A panaszoson sérülések nyomát nem tapasztalták, illetve a panaszos sem jelezte feléjük azt. Ezután meghallgatták a másik két személyt, közülük elsőként G. M.-et, a másik előállított személyt, aki elismerte a panaszos által sérelmezett magatartást tényét – azaz, hogy piszkálta az egyik utast – valamint azt, hogy a panaszossal szóváltásba keveredtek, aminek következtében a panaszos az alkarját a nyakához szorította, aminek következtében ő elesett. G. M. elmondta a rendőröknek, hogy a panaszost ő nem bántalmazta, bár nem zárta ki, hogy védekezés közben nem ért hozzá. A jelentések rögzítették G. M. dulakodás közben szerzett felületeseit (orrvérzés, hámsérülés). A szemtanú – G. M. társa – ezzel megegyezően adta elő a történeteket.

Az intézkedő rendőrök felvették a kapcsolatot a buszsofőrrel, aki a jelentéseik szerint a buszon történeteket nem hallotta, az utasok szóltak neki, hogy két személy verekszik. Ekkor a busszal megállt, és látta, amint a két férfi a földön van és dulakodik, de amikor észrevették, hogy a busz megállt, azt abbahagyták. A panaszos közölte a buszsofőrrel, hogy rendőri intézkedést fog kérni.

a) Az Rtv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az előállítás okait, amelyek közül a rendőrség által a panaszos előállításának okaként az Rtv. 33. §-a (2) bekezdésének b) pontját jelölte meg. Ezen rendelkezés értelmében a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt „aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható”. A rendőrség garázdaság bűncselekményének gyanúját jelölte meg és mindkét – a dulakodásban érintett – személyt előállították, míg a harmadik személyt, az eset tanújaként megkérték, hogy fáradjon be a rendőrkapitányságra.

Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítási okkal kapcsolatban szükséges rögzíteni, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint a Testületnek a büntetőjogi felelősség vizsgálata nem tartozik hatáskörébe. Egyúttal szükséges visszautalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Rámutat a Testület arra is, hogy az „intézkedéshez szükséges mértékű gyanú” fogalmilag kevesebbet jelent a büntetőjogi megalapozott gyanúhoz képest, ezért nem is vonja maga után minden esetben kötelező jelleggel azt, hogy azt a személyt, akit ezen előállítási ok alapján vonnak intézkedés alá, mindenképpen meg is gyanúsítsák valamilyen bűncselekmény elkövetésével.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. §-ának (1) bekezdése szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotráncozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el. A garázdaság megítélésénél a jogalkalmazó három dolgot kell, hogy mérlegeljen. Egyrészt, azt hogy az adott magatartás kihívóan közösségellenes-e, ami a társadalmi szabályok tudatos semmibe vételét jelenti, aktív, nyílt szembeszegülést az általános elvárt magatartásformákkal. Másrészt erőszakos magatartás tanúsítása szükséges a tényállás kimerítéséhez, ami egyaránt irányulhat személy ellen a sértett testének támadó szándékú érintésével, de dolog ellen is, abban állagsérelmet okozva. Harmadrészt további feltétel, hogy a magatartás alkalmas kell, hogy legyen megbotráncozás vagy riadalom keltésére. Megbotráncozáson a környezet negatív reakcióját, míg riadalmon ijedséget, félelmet kell érteni, annak tényleges bekövetkezése nem törvényi feltétel.

A Testületnek mindezek alapján azt kellett mérlegelnie, hogy az előállításhoz szükséges gyanú fennállt-e akkor, amikor a rendőrök a helyszínen a két személy előállításáról döntöttek. A Testület arra kérdésre, hogy a panaszos és a másik személy magatartása megalapozhatta-e a garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúját –az intézkedő rendőrök által a helyszínen megismert információk alapján –, igenlő választ adott, mégpedig a következők miatt. Mind a panaszosi, mind a rendőrségi dokumentumok azonosak tekintetben, hogy egy buszjáraton, többek szeme láttára tettelegességig fajuló nézeteltérés alakult ki a panaszos és G. M. között. A tekintetben ugyan eltérés mutatkozik, hogy ki lépett fel támadólag elsőként, ugyanakkor maga

a panaszos sem tagadta tevőleges magatartását, hiszen a Sz. Rendőrkapitányságon az intézkedés másnapján előadta, hogy azt követően, hogy kétszer ököllel arcon ütötte G. M., elkapta a férfi kezét, azt kicsavarta és tarkójánál fogva, támasztva az ülésre szorította a másik támadóra. Megjegyzendő, hogy a jelentések szerint G. M. hasonlóképpen számolt be a panaszos magatartásáról. Fontos arra is rámutatni, hogy a panaszost és G. M.-et a buszsofőr nyilvánvalóan nem ok nélkül szállította le. A buszsofőr az intézkedő rendőrök megkeresésére úgy nyilatkozott, hogy az utasok hívták fel a figyelmét arra, hogy két férfi verekszik, ezért leállította a gépjárművet. Ekkor a két férfi a földön dulakodott, és amikor észrevették, hogy a busz megállt, azt abbahagyták. A rendelkezésre bocsátott rendőrségi iratok alapján rögzítendő, hogy a helyszínen a panaszos és G. M. eltérően adták elő a történetet, így a körülmények tisztázása érdekében szintén szükségszerűvé válhatott a további rendőri intézkedés, ahogy a jövőbeni konfliktus elkerülése érdekében is indokolt volt az. Az eljáró rendőrök jelentésiben azt rögzítették, hogy mindkét fél nagyon ideges volt és a többször feltett kérdésekre eltérően nyilatkoztak.

Az Rtv. 33. §-a (2) bekezdésében szereplő előállítási okok ugyan mintegy „lehetőségként” szolgálnak a rendőr számára, azaz adott esetben az intézkedő rendőr diszkrecionális jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy valóban feltétlenül szükséges-e annak alkalmazása. A Testület az eset összes (fent ismertetett) körülményének alapos vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy az előállítás arányos volt, annak ellenére is, hogy utóbb a bűnügyi osztály nyomozói a panaszos és G. M. magatartását úgy értékelte, hogy az nem merítette ki a garázdaság bűncselekményét, mivel a panaszosok ismételt meghallgatása után arra a következtetésre jutottak, hogy cselekményük a rendzavarás szabálysértésének felelt meg. **A Testület álláspontja szerint – anélkül, hogy a panaszos cselekményét büntetőjogilag érdemben minősítené – a vizsgált esetben intézkedő rendőrök indokoltan és az arányosság követelményének szem előtt tartásával döntöttek a panaszos előállítására mellett, ezáltal tehát nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.**

b) Az Rtv. 33. § (3) bekezdése tartalmazza az előállítás időtartamára vonatkozó rendelkezéseket. Ennek értelmében a személyi szabadság csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozható. Ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja, amennyiben ez indokolt és az előállítás célja még nem valósult meg. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani. Ezen törvényhely alapján tehát joggal került sor a panaszos 1 óra 50 percen át (15 óra 20 perctől 17 óra 10 percig) tartó előállításra. Ugyanakkor értékelni kellett azt, hogy nem tekinthető-e aránytalanul hosszúnak az elvégzett eljárási cselekményekhez képest ezen időtartam.

A rendőrkapitányság vezetője tételesen rögzítette a rendőrkapitányság épületében elvégzett eljárási cselekményeket, amelyet a rendőri jelentések szintén alátámasztottak. Az előállítás ideje alatt a két előállított személyt beszállították a rendőrkapitányságra, majd megtörtént a készenlétes nyomozók értesítése – amire az egyik nyomozó jelentése szerint 15 óra 35 perckor került sor –, ami hozzávetőlegesen 20 percet vett igénybe. A nyomozók bevonulása után – ami, szintén az egyik nyomozó jelentése szerint, 16 órakor történt meg – szóban meghallgatták szemtanúként a rendőrkapitányság épületében jelen levő férfit, majd az előállított G. M.-et és a panaszost. Ezen meghallgatásokról jegyzőkönyv nem készült, azok időtartam mintegy 45 perc volt. A meghallgatások után telefonon konzultáltak – körülbelül 10 percig – a Bűnügyi Osztály vezetőjével és azt az álláspontot alakították ki, hogy nem

garázdaság vétsége, hanem rendzavarás szabálysértése valósult meg. Ezt követően közölték az ügyeletessel, hogy mivel bűncselekmény nem valósult meg, ezért elég, ha az előállítást végzők szabálysértési feljelentést tesznek rendzavarás elkövetésének megalapozott gyanúja miatt mindkét előállított kapcsán, majd szabadon bocsáthatják őket. Az ezzel kapcsolatos megbeszélés, a személyes adatok és a feljelentésben feltüntetendő információk pontosítása mintegy 20 percet vett igénybe. Ezek után – a meghallgatásokon elmondottakra és az előállítottak viselkedésére is tekintettel – először G. M. lett szabadon bocsátva 16 óra 55 perckor és az esetleges újabb konfliktus elkerülése érdekében a panaszos 15 perccel később, 17 óra 10 perckor.

A Testület megállapítása szerint a fenti eljárási cselekmények végrehajtásához indokolt volt a panaszos személyi szabadságának mintegy 1 óra 50 percen keresztül történő korlátozása, **ezért a Testület álláspontja szerint az előállítás nem tartott aránytalanul és indokolatlanul hosszú ideig, e tekintetben szintén nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.**

2) A panaszos kiegészítésében sérelmezte, hogy az intézkedés megkezdésekor az egyik eljáró rendőr „üdvözölte” a vele szemben támadólag fellépő személyt, és a járőrök vele nem közölték az intézkedés okát és célját, illetve nem azonosították magukat. A Testület jelen ponton értékelte azt is, hogy megkapta-e a megfelelő tájékoztatást a panaszos az előállítás indokáról az intézkedés helyszínén. A panaszos kitért ugyanis panasz-kiegészítésében arra, hogy arról csak később, a rendőrkapitányságon, távozását megelőzően tájékoztatták.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. A rendőri intézkedés alakosságait tovább részletezi a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. § (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszagnak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A fent idézett jogszabályhelyek tehát kötelezettséggként írják elő a rendőrök részére az önmaguk azonosítását, valamint az alkalmazni kívánt intézkedések tényének és céljának közlését, amelyet az intézkedés kezdetekor vagy – amennyiben az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti – azt követően kell megtenni.

Ezeknek a rendelkezéseknek a Testület garanciális jelentőséget tulajdonít, hiszen az így kapott tájékoztatás alapján kerül az intézkedés alá vont személy olyan helyzetbe, hogy képes legyen megítélni a rendőri fellépés jogszerűségét, és megfelelően tudjon élni a panaszhoz és a jogorvoslathoz való jogával.

A rendőri jelentések cáfolták a panaszos állítását, az intézkedő rendőrök 2012. január 24-én kelt jelentéseikben arról adtak számot, hogy 2011. december 16-án 15 óra 12 perckor érkeztek a rendőrkapitányság ügyeletesének utasítása szerinti helyszínre, ahol három férfit intézkedés alá vontak, miután a napszaknak megfelelően köszöntek, közölték nevüket, szolgálati helyüket és jelvéyszámukat, és ezek után a rendőri intézkedést kérő panaszos előadta az egyik r. főtörzsőrmester kérdésére a történeteket.

Az előállítás okának közlésével összefüggésben K. K. A. r. főtörzsőrmester 15 óra 20 perckor közölte a panaszossal, hogy garázdaság bűncselekményének gyanúja miatt előállítják a rendőrkapitányságra. Itt szükséges utalni arra, hogy a panaszos 2011. december 17-én az intézkedéssel összefüggésben tett panaszában a helyszíni intézkedések ismertetésénél úgy fogalmazott, hogy először a helyszínen levő másik két személyt hallgatták meg, majd később vele is közölték, hogy „gyanúsítottá” vált, valamint, hogy elő fogják állítani, majd telefonja kikapcsoltatása után elő is állították.

Mindezek alapján, figyelemmel arra, hogy az azonosítási kötelezettség teljesülése kapcsán ellentmondás volt tapasztalható a panaszosi előadás és a rendőrségi jelentések között, **ezen vonatkozásában nem volt megállapítható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme.** Az intézkedés, valamint az előállítás indoka közlése kapcsán a Testület párhuzamosságot vélt felfedezni a rendőri jelentések és a panaszos előadása között, **így e tekintetben megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

3) A panaszos kifogásolta, hogy ügyvédjét nem értesíthette a vele szembeni rendőri intézkedésről.

Az értesítésekkel összefüggésben az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ezen törvényhely kötelezően előírja tehát, hogy – az Rtv. 97. §-a h) pontja szerinti – fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A panaszos a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazoláson úgy nyilatkozott, hogy hozzátartozó vagy képviselő értesítését nem kéri, illetve az egyéb rendőrségi iratok arról adtak számot, hogy a panaszos hozzátartozója kiértesítését nem kérte. Fontos arra is emlékeztetni, hogy a panaszos rendőrségen előadott ezen kifogására a rendőrkapitányság vezetője a következőképpen reagált: „Tekintettel arra, hogy olyan eljárási cselekményre, amely indokolta volna jogi képviselő jelenlétét, vagy amelynél a védelem törvényileg kötelező lett volna, nem történt, nem volt szükséges kapcsolatfelvétel Ön és a jogi képviselője között. Amennyiben a védelem szükségessé vagy kötelezővé vált volna, a hatóság gondoskodik az Ön által megjelölt, vagy más ügyvéd értesítéséről.” Fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a jogszabály nem csak a hozzátartozó kiértesítését teszi lehetővé, hanem e mellett a hozzátartozón kívül más személyt is megjelölhet az érintett, aki nyilvánvalóan jogi képviselő is lehet. Ugyanakkor a panaszos a fenti, saját aláírásával igazoláson úgy nyilatkozott, hogy se hozzátartozó, se képviselő kiértesítését nem kéri.

A Testület minden meglevő információ mérlegelését követően nem tudta megállapítani a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a rendőri és a panaszosi állítás közötti ellentmondás okán a tekintetben, hogy biztosították-e a jogszabály szerinti értesítési jogot a panaszos számára a hozzátartozón kívüli „más személy” vonatkozásában.

4) Ezt követően a panaszos által megfogalmazott azon sérelmet kellett tisztázni, amely a rendőri intézkedés részrehajló voltára vonatkozott. A panaszos több olyan körülményt megfogalmazott, ami alapján úgy értékelte, hogy a rendőrség intézkedése nem volt részrehajlásmentes. Így elsőként azt rögzítette, hogy az egyik intézkedő rendőr „üdvözölte” a panaszosra támadó személyt, illetve elsőként ezt a személyt hallgatták meg – annak ellenére, hogy a panaszos tett bejelentést és kért intézkedést – illetve állítása szerint őt csak „futólag” hallgatták meg. A rendőrkapitányságon történtek kapcsán utalt arra, hogy amíg ő nem hagyhatta el azt a széket, ahova leültették, addig G. M. a rendőrség udvarán dohányhatott egy rendőrrel. A panaszos nem tartotta elfogadhatónak azt sem, hogy annak ellenére, hogy a rendőrök felé jelezte azon gyanúját, hogy G. M. valamilyen szer – alkohol vagy drog – befolyása alatt áll, mégsem ellenőrizték azt.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves). Ezen kötelezettség sérelmét alapozza meg, ha az eljáró rendőr az intézkedés kötelezettség lehetőségét kihasználva, azt az eljárás alá vont személlyel szembeni ellenszenve kifejezésére alkalmazza.

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek a fenti rendelkezésen kívül azért is vizsgálnia kell, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében előírt megkülönböztetési tilalom is beletartozik, tehát hogy a rendőrség jogtalan megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

A panaszos előadásával szemben az intézkedő rendőrök jelentéseiből azt tűnik ki, hogy a helyszínre való megérkezéskor a panaszost, mint bejelentőt kérdezték meg a történekről elsőként. Az intézkedő K. K. A. r. főtörzsőrmester 2011. december 22-én kelt jelentése szerint, miután a panaszos előadta a történeket, a helyszínen újabb szökváltás készült kialakulni, ezért annak megelőzése érdekében szétválasztották a két személyt és külön-külön meghallgatásukra került sor. A rendőrségi iratok szerint a panaszos az intézkedés időtartama iránt érdeklődött, illetve kérésére engedélyezték számára, hogy értesitse barátját a rendőri intézkedésről. A panaszos telefonálása közben kihallgatták a másik intézkedés alá vont személyt. K. K. A. r. főtörzsőrmester nem cáfolta, hogy utóbbi személyt, G. M.-et ismeri – tekintettel arra, hogy ugyanabban a helységben laknak – és előadása szerint megkérte őt, hogy a rendőri intézkedés során magázódjanak. Tényként rögzítendő, hogy a panaszos mellett ezen személy előállítására is sor került, illetőleg a rendőrkapitányság épületében a panaszos jelzése, illetve a rendőrök által tapasztalt alkoholszagra figyelemmel vele szemben Lion típusú alkoholszondát alkalmaztak, aminek eredményeként megállapítást nyert az ittasság ténye (0,8 mg/l). Ezen a személyen az intézkedő rendőrök megállapítása szerint semmilyen más jel vagy viselkedési zavar nem utalt kábító hatású anyag fogyasztására, ezért ilyen jellegű vizsgálatot nem kezdeményeztek. A meghallgatást végző nyomozó úgyszintén arról adott számot, hogy a meghallgatások során sem alkohol, sem kábító szerek fogyasztására utaló jelet nem

tapasztaltak az egyik érintett esetében sem, és erre vonatkozóan senki, így a panaszos sem tett semmiféle nyilatkozatot, ezért egyik személy esetében sem végeztek vizelet gyorstesztet.

Szintén kétség kívül megállapítható azon tény, hogy sem a panaszost sem a másik előállított személyt nem helyezték el előállító helyiségben, azaz mindketten a rendőrség folyosóján tartózkodtak. Nincsen ellentmondás a tekintetben sem, hogy a G. M. a rendőrség udvarára valóban kimehetett dohányozni, ugyanakkor a rendőri jelentések szerint egy rendőr kíséretében, ellenben a panaszos úgy fogalmazott beadványában, hogy míg G. M. a rendőrökkel együtt dohányozhatott, addig ő azt a széket nem hagyhatta el ahova leültették.

A Testület szerint a rendőrök megfelelően jártak el akkor, amikor mindkét személy előállításáról döntöttek, e tekintetben a Testület nem látott indokoltnak megállapítani részrehajló intézkedést, ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt egyértelműen eldönthető, hogy kit hallgattak meg elsőként az intézkedő rendőrök a helyszínen, ahogy az sem volt megállapítható, hogy milyen módon viselkedtek a rendőrök G. M.-el, még konkrétan, hogy részesült-e pozitív megkülönböztetésben.

Mindezekre tekintettel a Testület megállapítása szerint – mindamellet, hogy az előállítás ténye kérdésében nyilvánvalóan nem történt megkülönböztetés – nem volt megállapítható, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt-e az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

V.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a vizsgált ügyben az egyes sérelmek, így maga az intézkedés, az előállítás ténye és időtartama kérdése kapcsán nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az intézkedések jogszerűsége okán. Azon kérdéseket illetően, hogy a szolgálati fellépés megfelelt-e a jogszabályi előírásoknak, hogy biztosított volt-e a panaszos számára jogi képviselője kiértesítése, végül, hogy részrehajló volt-e a rendőrök intézkedése, alapjogsérelem – nevezetesen a tisztességes eljáráshoz való jog és az egyenlő bánásmód követelményének megsértése – nem volt megállapítható. Ugyanakkor a Testület megállapította, hogy sérült panaszos a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való joga azáltal, hogy panaszát a rendőrség nem az Rtv. 93/B. §-a alapján és Ket. szabályai szerint bírálta el, amely sérelem a Testület súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalását megalapozza, ezért ennek megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2012. augusztus 22.

Dr. Juhász Imre elnök, előadó testületi tag	Dr. Kádár András Kristóf testületi tag
Dr. Kozma Ákos elnökhelyettes	
Dr. Féja András testületi tag	